

MODROOČKA

Kavé, zobuď sa!“ zašepkal niečí hlas.

„Rik?! Čo tu robíš?“ Tatiana s námahou rozlepila oči.

„Aký bol večierok?“

Poloduch sa bez rozpakov uvelebil na kraji postele.

„No...“

„Dáš si kávu?“ usmial sa Rik.

Tatiana sa definitívne prebudila a premerala si ho podozrievavým pohľadom.

„Vezmem si ju sama,“ zašomrala a vytiahla ruky spod prikrývky.

„Načo by si sa namáhala? Som tu predsa ja.“

V tej chvíli sa rovno pred Táňou objavil veľký obitý hrnček plný horúcej kávy s bohatou hnedou penou. Inštinktívne ho chytila, aby nápoj nevyšplechol.

„Neboj sa, nič som ti do nej neprimiešal. Večer, po tej úplne zbytočnej výprave na Modroočku, pôjdeme spolu na oveľa užitočnejšiu prechádzku.“

„Zase nejaká lekcia?“ Táňa sa napila z hrnčeka a definitívne sa zmierila s včasným prebudením. „A kam pôjdeme?“

„Na jedno starobylé miesto... Je načase konečne preveriť tvoje schopnosti v rozoznávaní ilúzií. Ak zvládneš jednu zaujímavú úlohu, tvoja sila mnohonásobne vzrastie.“

„A ak nie?“

„Tak budeme vedieť, že si dosiaľ mala len šťastie.“ Rik Strigoj jej opatrne prisunul hrnček s kávou k brade, čím jej naznačil, že má rýchlo dopiť. „Ale podľa mňa určite niečo uvidíš. Rozoznať ilúzie evidentne dokážeš.“ Uprel výrečný pohľad na hrnček. „Aj vytvárať iluzórne čary... Počul som, ako si si poradila pomocou venca s Ruženou Miltovou. A ako si premenila samotného Vordaka na stojacie hodiny. To by som rád videl na vlastné oči.“

Podľa Táne Strigoj zahmlieval. Všetky tie veci mohol zistiť z jej myšlienkovej pásky. Zrazu sa začala cítiť nesvoja. Len raz prenikol do jej myšlienok, vtedy na hodine subastrálu, a toľko sa toho dozvedel!

„Áno, videl som to v tvojej páske,“ potvrdil. „Len jedno jediné meno – a akú trhlinu spôsobí...“

Kavé zaborila nos do hrnčeka.

„Dosiaľ si tvorila ilúzie skôr intuitívne,“ pokračoval akoby nič. „Je najvyšší čas posilniť tvoje čary.“

„A to tajné starobylé miesto... je určite niekde schované a nebude ľahké sa tam dostať, však? Je to ďaleko?“

„Presne tak. Dá sa tam dostať len cez subastrál.“

Kavé sa nepríjemne stiahol žalúdok. Nemala veľkú chuť túlať sa po svete plnom šramotu, strachu a duší vecí.

„A teraz sa priprav. Už na nás dávno čakajú. Obleč si niečo športové. Počkám ťa na chodbe.“